വിശ്വാസിനിയുടെ പ്രവാചക സ്നേഹം

നവാല്‍ ബിന്‍ത് അബ്ദില്ല

വിവര്‍ത്തനം: കബീര്‍ എം. പറളി

ആത്മാര്‍ത്ഥമായ സ്നേഹത്തിന്‍റെ ഉറവില്‍ നിന്നാണ് അല്ലാഹുവിന്‍റേയും റസൂലിന്‍റേയും കല്പനകളനുസരിക്കാനുള്ള വിനയവും വിധേയത്വവും ഉറന്നു വരുന്നത്. സ്നേഹിക്കുന്നവന്‍ സ്നേഹിക്കപ്പെടുന്നവന്ന് സര്‍വ വിധേയനാണെന്നതില്‍ സന്ദേഹ മില്ലല്ലൊ.

യഥാര്‍ത്ഥ സത്യവിശ്വാസിനി ദൈവിക നിര്‍ദ്ദേശങ്ങളുടെ പരിധിക്കുള്ളില്‍ ആത്മാര്‍ത്ഥതയോടെ സസൂക്ഷ്മം ജീവിക്കുന്നവളാകും. നിഷിദ്ധങ്ങളില്‍ നിന്ന് പാടെ അകന്നു നില്‍ക്കുന്നവളാകും.

ദൈവ സ്നേഹം പ്രവാചക സ്നേഹം എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞാല്‍ ഉദ്ദേശ്യം വ്യക്തമാണ്. പടച്ചവന്‍റേയും റസൂലിന്‍റേയും കല്പനകള്‍ ജീവിതത്തില്‍ പ്രയോഗവത്കരിക്കുകയും വിരോധങ്ങള്‍ ദൂരെ നിര്‍ത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണത്. ലംഘനങ്ങളുടേയും അനുസരണക്കേടുകളുടേയും അനുപാതത്തിനനുസരിച്ച് മനസിലെ സ്നേഹത്തിനും മാറ്റു കുറഞ്ഞു കൊണ്ടിരിക്കും.

ജീവിതത്തില്‍, അല്ലാഹുവും റസൂലും ഒരു വിധി പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാല്‍ പിന്നീട് സ്വന്തം ഇച്ഛക്ക് ചെവിക്കൊടുക്കാത്തവളാണ് സത്യവിത്വാസിനി. കല്പനാനുസൃതം പ്രവര്‍ത്തിക്കലാണ് ഐഹികവും പാരത്രികവുമായ വിജയങ്ങളുടെ ഹേതു എന്ന് അവള്‍ക്ക് അറിയാവുന്നതു കൊണ്ടാണത്. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അവള്‍ വിധികളുടെ സഹചാരിണിയും വിരോധങ്ങളുടെ വിരോധിയുമായിരിക്കും. ആത്മാര്‍ത്ഥ സ്നേഹത്തിന്‍റെ ഗുണം അനുസരണമാണ്.

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: “പ്രവാചകരെ, താങ്കള്‍ (സമൂഹത്തോടു) പറയുക. നിങ്ങള്‍ അല്ലാഹുവിനെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെങ്കില്‍ എന്നെ അനുസരിക്കുക, അല്ലാഹു നിങ്ങളെ സ്നേഹിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങള്‍ക്ക് അവന്‍ മാപ്പു നല്‍കുകയും ചെയ്യും”(1)

ഒരു ചിത്രം! പ്രവാചകന്‍റെ വളര്‍ത്തു പുത്രനാണ് സൈദ് ബ്ന്‍ ഹാരിസ് (റ). അദ്ദേഹത്തിന് വിവാഹാലോചനയുമായി, സൈനബ് ബിന്‍ത് ജഹ്ശിനെ (റ)നെ സമീപിച്ചു തിരുമേനി (സ). നബി അവരോട് കാര്യമവതരപ്പിച്ചു.

സുന്ദരിയും കുലീനയുമാണ് സൈനബ് (റ). മുമ്പ് അടിമയായിരുന്ന സൈദിനാണ് പ്രവാചകന്‍ തന്നെ വിവാഹമാലോചിക്കുന്നത്. അവരധികം ചിന്തിച്ചില്ല: “ഇല്ല, ഞാനദ്ദേഹവുമായുള്ള വിവാഹം ഇഷ്ടപെടുന്നില്ല. സൈദിനേക്കാള്‍ ഞാനെത്രയോ തറവാടിയാണ്” അവര്‍ തുറന്നു പറഞ്ഞു.

“അല്ല, നീയവനെ ഭര്‍ത്താവായി വരിക്കണം” നബി (സ).

“റസൂലെ, അങ്ങെന്നെ നിര്‍ബന്ധിക്കുകയാണൊ?” സൈനബ് (റ).

പ്രവാചകന്‍ നിശബ്ദനായി. ആ മുഖകമലത്തില്‍ അപ്രതീക്ഷിതമായ അരുണത്തുടുപ്പ്. ജിബ്രീല്‍ (അ) വഹ്‌യു നല്‍കുകയായിരുന്നു തിരുമേനിക്ക്. അതിങ്ങനെ:

“അല്ലാഹുവും റസൂലും ഒരു കാര്യത്തില്‍ വിധി പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞാല്‍ ഒരു വിശ്വാസിക്കും വിശ്വാസിനിക്കും അവരുടെ കര്യങ്ങളില്‍ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്ന് അധികാരമില്ല. ആരാണൊ അല്ലാഹുവിനോടും റസൂലിനോടും അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നത്, അവന്‍ വ്യക്ത മായ വഴികേടിലകപ്പെട്ടു പോയി.”(2)

പ്രസ്തുത ഖുർആനിക വചനങ്ങൾ കേട്ടമാത്രയിൽ സൈനബ് (റ) ചോദിച്ചു: "അങ്ങെനിക്ക് സൈദിനെ ഭർത്താവാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ?"

"അതെ" നബി (സ)

"എങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂലിൻെറ വിധിക്കു വിരുദ്ധയാവാൻ എനിക്കു കഴിയില്ല. ഞാനദ്ദേഹത്തെ ഭർത്താവായി തൃപ്തിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു." വിനയാന്വിതയായി സൈനബ് (റ) പറഞ്ഞു.

പ്രവാചക കല്പനക്ക് കീഴൊതുങ്ങിയ സൈനബി(റ)ന്ന് അതിൻെറ പ്രതിഫലം അല്ലാഹു പിന്നീടു നൽകി. സാങ്കേതിക കാരണങ്ങളാൽ സൈദി(റ)ൽ നിന്നും വിവാഹ മോചിതയായ സൈനബിനെ സൃഷ്ടി ശ്രേഷ്ഠൻ മുഹമ്മദു മുസ്തഫ (സ) പുനർവിവാഹം ചെയ്തു. അങ്ങനെയവർ സത്യവിശ്വാസികളുടെ മാതാവായിത്തീർന്നു! (3)

അനുസരണത്തിൻേറയും ആദർശബോധത്തിൻേറയും തിളങ്ങുന്ന പ്രതീകമാണ് ജുാരിയ എന്ന അൻസാരീ യുവതി.

സ്വഹാബികളിൽ കുറിയവനും വിരൂപനുമാണ് ജുലൈബീബ് (റ). തനിക്കും വിവാഹം കഴിക്കണമെന്ന മോഹം ഒരിക്കലദ്ദേഹം പ്രവാചകനെ ഉണർത്തി. പ്രമുഖനായ ഒരു സ്വഹാബി യുടെ അടുക്കലേക്ക്, അദ്ദേഹത്തിൻെറ മകളെ വിവാഹമാലോചിക്കാനായി നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞു വിട്ടു.

സ്വഹബി പ്രമുഖനാണ്. ധനാഢ്യനും. തൻെറ പുത്രിയാവട്ടെ സൗന്ദര്യത്തിൻെറ നിറക്കൂട്ടും. ജുലൈബീബ് ചെന്നു. മകളെ വിവാഹമാലോചിക്കാനായി വന്നതാണെന്നും പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞയച്ചതാണെന്നും അദ്ദേഹമയാളെ ധരിപ്പിച്ചു.

ജാരിയ്യയുടെ പിതാവ് അല്പ നേരം നിശബ്ധനായി. "അവളുടെ ഉമ്മയുടെ അഭിപ്രായം കൂടി അറിയട്ടെ" അയാൾ പറഞ്ഞു. പക്ഷെ ജുലൈബീബിൻെറ ഇംഗിതമറിഞ്ഞ ആ മാതാവ് പൊട്ടിത്തെറിക്കുകയാണുണ്ടായത്:

" എന്ത്, സൗന്ദര്യത്തിടമ്പായ എൻെറ മോളെ വിരൂപനായ നിനക്കു വിവാഹം ചെയ്തു തരാനൊ? അവൾക്കാലോചനയുമായി വന്ന എത്ര സുന്ദരൻമാരെപ്പോലും ഞാൻ തിരിച്ചയച്ചിരിക്കുന്നു. ഇല്ല, നിനക്കു തരില്ല. . . " അവർ വിറക്കുകയായിരുന്നു. പ്രവാചകനാണ് അദ്ദേഹത്തെ പറഞ്ഞയച്ചതെന്ന കാര്യം പോലും അവർ ശ്രദ്ധിച്ചില്ല.

ഇതല്ലാം കണ്ടും കേട്ടും ജാരിയ്യ അപ്പുറത്തു നിൽപ്പുണ്ടായിരുന്നു. ഉമ്മയുടെ കാർക്കശ്യം കണ്ട് നിരാശനായി തിരിച്ചു പോകുന്ന ജുലൈബീബിനെ അവളൊന്നു നോക്കി. അവൾ ഉമ്മയോടു ചോദിച്ചു:

"ഉമ്മാ, പ്രവാചകനല്ലെ അദ്ദേഹത്തെ ഇങ്ങോട്ടയച്ചത്? അതു മാനിക്കാതെ അവിടുന്നു പറഞ്ഞു വിട്ട വ്യക്തിയെ അപമാനിച്ചു വിട്ടതു ശരിയാണൊ? നുക്കു വേണ്ടി ആ മനുഷ്യനെ അല്ലാഹുവിൻെറ റസൂൽ തൃപ്തിപ്പെട്ടുവെങ്കിൽ നമുക്കും എന്തുകൊണ്ടദ്ദേ ഹത്തെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടു കൂടാ?"

മകളുടെ ചോദ്യം അവരിൽ വീണ്ടുവിചാരമുണ്ടാക്കി. പിതാവ് നേരെ പ്രവാചനെ ചെന്നു കണ്ടു.

"ജുലൈബീബിനെ എൻെറ മകൾക്കു വരനായി താങ്കൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നുവോ പ്രവാചകരെ?" അയാൾ ചോദിച്ചു.

"അതെ, തിർച്ചയായും" നബി (സ) പറഞ്ഞു.

"എങ്കിൽ ഞങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ തൃപ്തരാണ്."

അങ്ങനെ ജാരിയ്യാ ജുലൈബീബ് വിവാഹം സമംഗളം നടന്നു. പക്ഷെ, മദീന യുദ്ധഭീതിയിലായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിൻെറ മാർഗത്തിൽ ശത്രുക്കളുമായുള്ള പോരാട്ടത്തിന് മുസ്ലിം പടയാളി

കളോടൊപ്പം ആ നവവരനും പുറപ്പെട്ടു. യുദ്ധം മുസ്‌ലിംകളുടെ വിജയത്തിൽ കലാശിച്ചു. യുദ്ധക്കളത്തിൽ ശഹീദായി വീണവരുടെ ശരീരങ്ങൾ പരതുന്ന സ്വഹാബികളോട് നബി (സ്വ) ചോദിച്ചു: 'നിങ്ങൾ ആരെയാണ് തെരയുന്നത്?' അവർ പറഞ്ഞു: 'ഇന്നിന്നയാളുകളുടെ ശരീരങ്ങൾ'. പ്രവാചകൻ(സ്വ) പക്ഷെ, മറ്റൊരാളുടെ വിശുദ്ധ ശരീരത്തിനു വേണ്ടി പരതുകയാണ്. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "സ്വഹാബികളേ, ഞാൻ അന്വേഷിക്കുന്നത് ജുലൈബിന്റെ ശരീരമാണ്, നിങ്ങളത് കണ്ടുപിടിക്കുക." അവർ തെരഞ്ഞു. വെട്ടേറ്റു വീണ ഏഴു മുശ്‌രിക്കുകൾക്കരികെ ജുലൈബീബിന്റെ ചേതനയറ്റ ശരീരം അവർ കണ്ടെത്തി. നബി(സ്വ) അദ്ദേഹത്തിന്നരികിൽ ചെന്ന് നിന്ന് കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "ഏഴുപേരോടേറ്റുമുട്ടി അവരെ വധിക്കുകയും, അവരാൽ വധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്ത ജുലൈബ് എന്നിൽപ്പെട്ടവനാണ്, ഞാൻ അവനിൽപ്പെട്ടവനും." പ്രവാചകൻ ആവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു. ശേഷം നബി(സ്വ) അദ്ദേഹത്തെ ഖബറക്കി.(4)

ഈ ചരിത്രത്തിലെ മഹതിയായ ജാരിയ്യയെ ചിന്തിക്കുക. വിശ്വാസിനി ഇങ്ങനെയാകണം. അല്ലാഹുവിൽ നിന്നൊ, റസൂലിൽ നിന്നൊ ഒരു നിർദ്ദേശം വന്നു കഴിഞ്ഞാൽ, അത് തന്റെ ഇംഗിതത്തിനെതിരാണെങ്കിലും ശരി അംഗീകരിക്കുകയും പാലിക്കുകയും ചെയ്യുക തന്നെ. മുൻതൂക്കമെപ്പോഴും ദൈവിക നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കായിരിക്കണം എന്നർത്ഥം. അതിലാണ് ഈമാനിന്റെ മാധുര്യമുള്ളത്. അതിലൂടെത്തന്നെയാണ് ആദർശ സൗഭാഗ്യം അനുഭവിക്കാനാകുന്നത്.

അല്ലാഹുവിൻേറയും റസൂലിൻേറയും നിർദ്ദേശങ്ങളേക്കാൾ ദേഹദാഹത്തിന് മുൻതൂക്കം കൊടുക്കുന്നവളിൽ ഇത്തരം ചരിതങ്ങളും പാഠങ്ങളും എങ്ങനെ സ്വാധീനിക്കുമെന്നറിയില്ല. തന്റെ വീക്ഷണത്തിനും ജീവിതത്തിനും യോജിക്കാത്തവ എന്ന നിനവിൽ ചില ദൈവിക വിധികളിൽ നിന്നും കണ്ണടച്ചു നടക്കുന്നവളുണ്ടാവും. അവർ കൊതിക്കുന്നത് ദേഹേച്ഛകളുടെ പൊരുത്തമാണ്, റബ്ബിന്റെ പ്രീതിയല്ല. പക്ഷെ നശിക്കാത്ത പൊരുത്തവും പ്രീതിയും റബ്ബിൻേറതു മാത്രമാണ്.

ചില ദൈവിക നിയമങ്ങളിൽ സ്ത്രീകൾക്ക് പ്രകൃത്യാ താത്പര്യമില്ലെന്നത് നേരാണ്. അതു പക്ഷെ ആ നിയമങ്ങളെ പാടെ വെറുക്കാനൊ, അവഗണിക്കാനൊ അതു സ്വീകരിക്കുന്ന വ്യക്തികളെ ആക്ഷേപിക്കാനൊ അനുവാദം നൽകുന്നില്ല. ഉദാഹരണം ബഹുഭാര്യാത്വം തന്നെ. ജീവനു തുല്യം സ്നേഹിക്കുന്ന തന്റെ ഭർത്താവിന്ന് മറ്റൊരു ഭാര്യ കൂടി ഉണ്ടാവുക എന്നത് അവളിൽ അസ്വസ്ഥതയും നീരസവുമുണ്ടാക്കാറുണ്ട്. ഇതപകടമാണ്. ദൈവിക നിയമങ്ങളിൽ ചിലതിനെ കൊള്ളുകയും ചിലതിനെ തള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന പ്രവണത സത്യവിശ്വാസിനികൾ സൂക്ഷിച്ചേ പറ്റൂ.

'എനിക്കു പുറമെ മറ്റൊരുത്തിയെ ഭർത്താവ് വിവാഹം കഴിക്കുന്നത് എനിക്കിഷ്ടമല്ല' എന്ന് ഓരോ സ്ത്രീയും പറയുമെന്ന വസ്തുത കണക്കിലെടുത്തു കൊണ്ടുതന്നെ പറയട്ടെ, അങ്ങനെയൊരു സാഹചര്യത്തിന് വഴിതെളിയുന്നുവെങ്കിൽ, അത് അല്ലാഹു തന്നെ നമുക്ക് തൃപ്തിപ്പെടുന്ന അവന്റെ നിർണിത വിധിയെന്നു കരുതി അതിന്നു കീഴൊതുങ്ങുകയല്ലെ ഒരു സത്യവിശ്വാസിനിയുടെ ധർമ്മം? അതെ, വഴിപിഴച്ച പ്രചാ രണങ്ങളിലും പ്രലോഭനങ്ങളിലും അവൾ കുടുങ്ങിക്കൂട. തന്നെപ്പോലുള്ള വിശ്വാസിനികൾക്ക് വിശുദ്ധ ജീവിതത്തിന് വഴിയൊരുക്കുക എന്നത് തന്റെ ബാധ്യതയായി കാണണം. നാളെ, അന്ത്യനാളിൽ തന്റെ ഉമ്മത്തിന്റെ ആധിക്യത്തിൽ പ്രവാചക തിരുമേനി (സ) അഭിമാനം കൊള്ളുമെന്നു വരുമ്പോൾ പ്രത്യേകിച്ചും.

----

1. ആലു ഇംറാൻ: 31
2. അഹ്സാബ്: 36
3. തഫ്സീറുൽ അലിയ്യിൽ ക്വദീർ വാ. 3, പേ. 495
4. മുസ്‌ലിം, അഹ്മദ്